

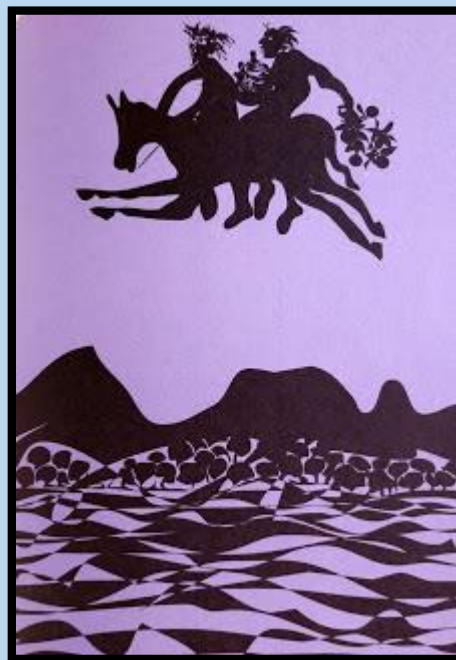
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΕΡΒΟΛΙΩΝ

Οι χαρούμενοι καλικάντζαροι των παιδιών της Γ' τάξης...

Πηγή έμπνευσης οι καλικάντζαροι του Κύπριου χαρακτή Χαμπή και η τεχνική του κολλάζ του Γάλλου ζωγράφου Ανρί Ματίς...

Πίνακες Ανρί Ματίς

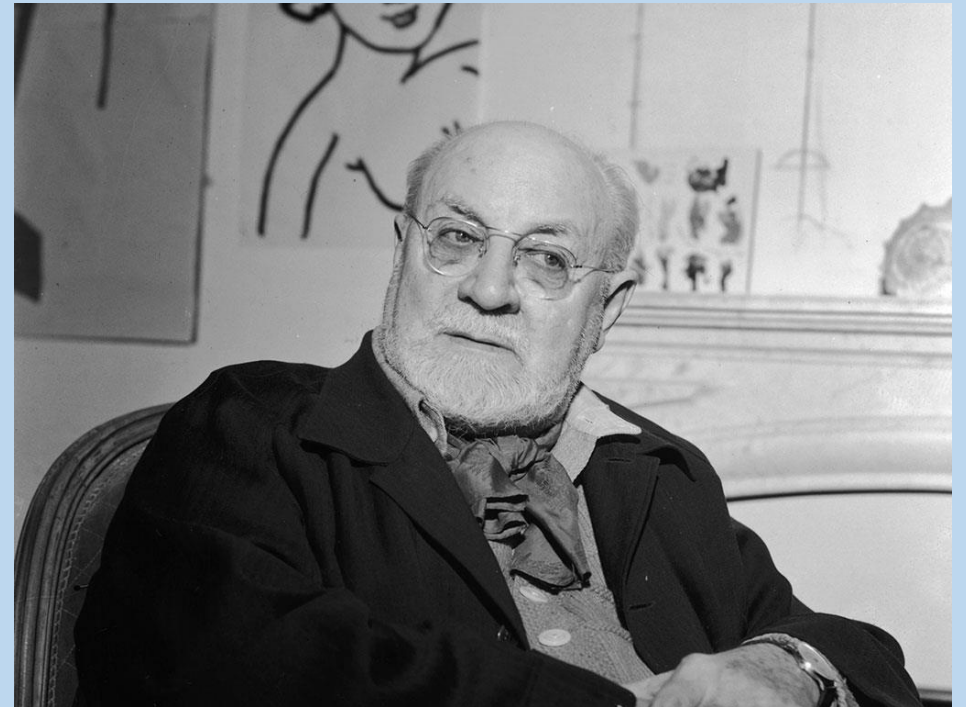

Πίνακες χαρακτή Χαμπή

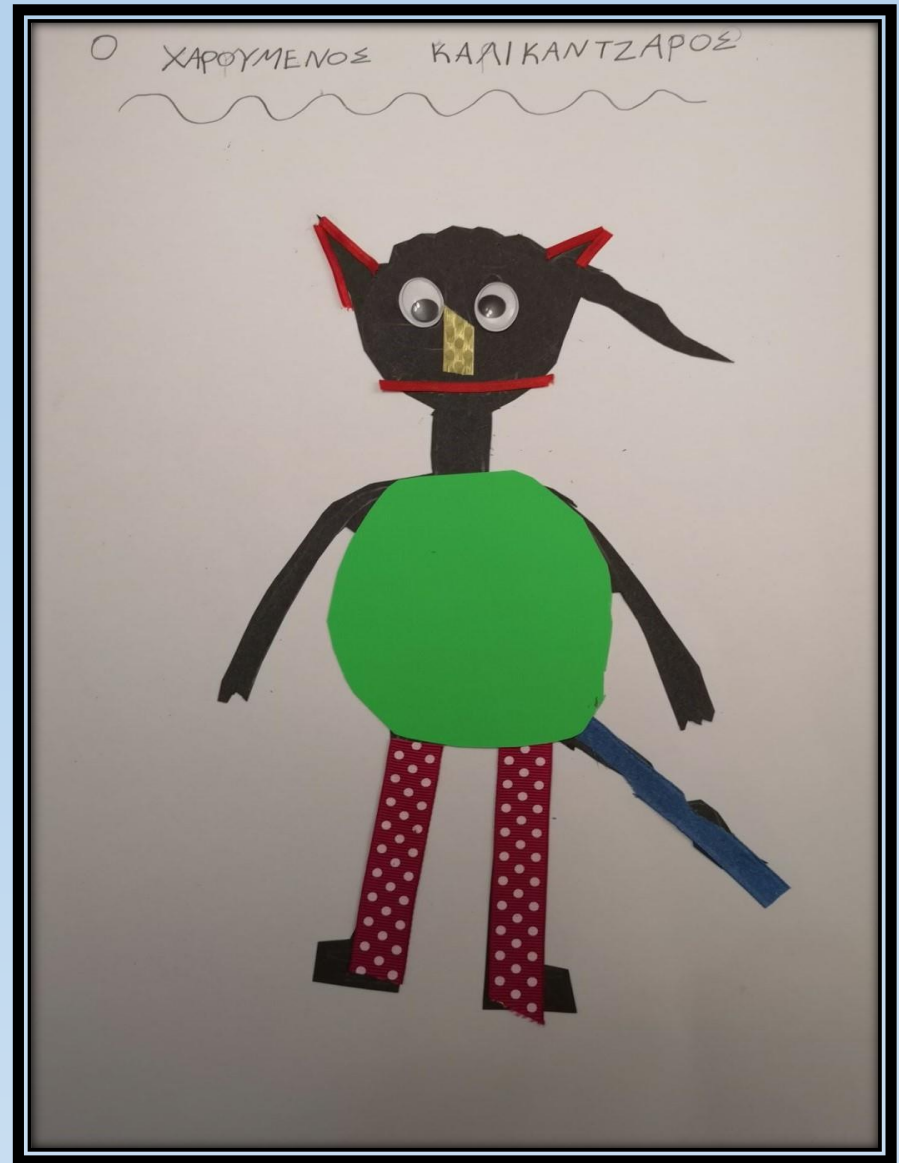
Χαμπής Τσαγκάρης

Ανρί Ματίς

Από Αντρέα Παναγιώτου

Από Αντώρη Σιαπέρα

Από Κυριακή Μισιαλή

Από Παναγιώτη Γεωργίου

Από Χριστίνα Βασίλεβα

Από Βαρνάβα Βασιλείου

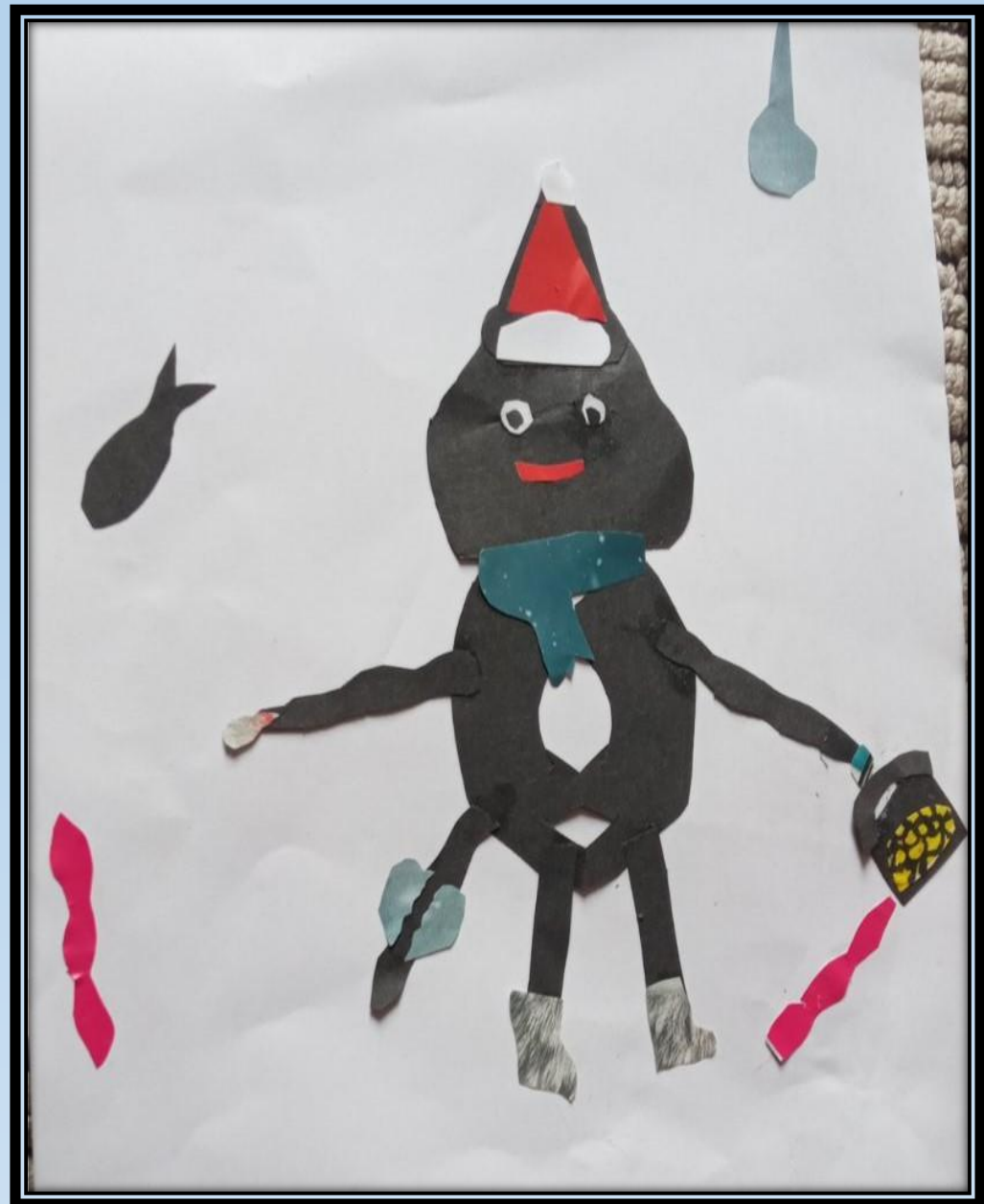
Από Χάρη Μιχαήλ

Από Θεόδωρο Ρωτή

Από Αντριάνα Γρηγορίου

Από Ροσίτσα Βασίλεβα

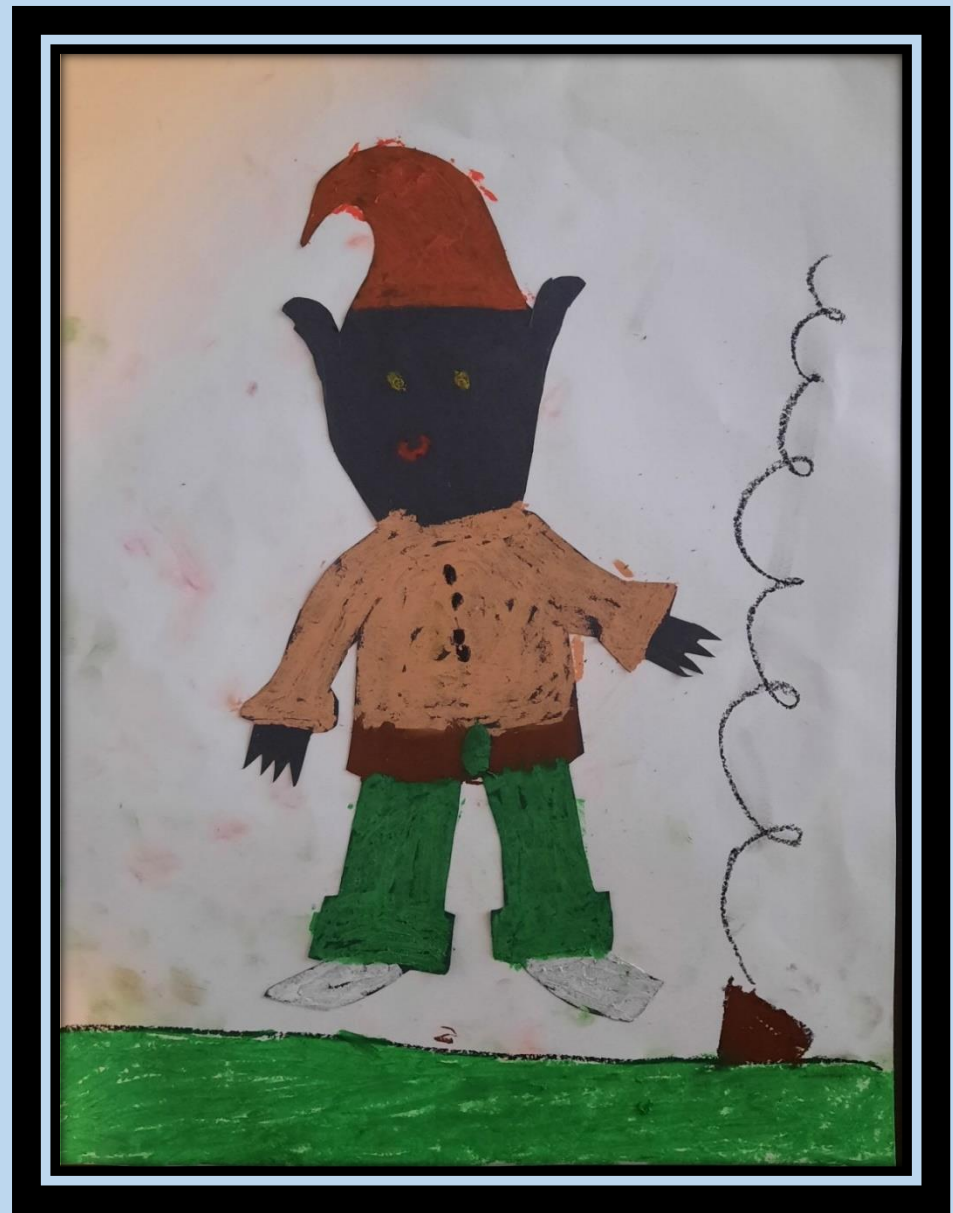
Από Αποστολία Άννα Ζάκου

Από Κυριάκο Ρωτή

Από Βασιλική Μούσκου

Από Αντρέα Χριστοδούλου

Από Ολίβιερ Κασπέρογιζ

Από Ευδοκία Πιερή

Από Νικόλα Καμπέρη

Χαμπής – ο χαράκτης της Κύπρου

Χαράκτης Χαμπής

Ο καλλιτέχνης χαράκτης είναι γραφτός μέτρο με το μικρό του όνομα Χαμπής, γιατί έτσι υπογράφει τις δημιουργίες του.

Το όνομά του είναι Χαμπής Τσαχιάρης, γεννήθηκε στο παλιό-μένο χωριό Κοκκιά, της επαρχίας Αμμόχωστου το 1947. Από μικρός ασχολήθηκε με την Τέχνη. Την ωριμή του έδειξε έμασε το 1968 στην Αμμόχωστο. Το 1971 πήγε στην Αθήνα στο εργαστήριο του διάσημου Έλληνα χαράκτη Α. Τάσση, όπου πήρε τα πρώτα μαθήματα χαρακτικής. Από το 1976 μέχρι το 1982 φοίτησε στο Κρατικό Καλλιτεχνικό Ινστιτούτο «Σέρικωφ» στη Μόσχα Ρωσίας όπου σπούδασε γραφικές Τέχνες. Στη συνέχεια επέστρεψε στην Κύπρο.

Έργα του βρίσκονται σε κρατικές και ιδιωτικές συλλογές και σε μενσεία στη Ρωσία, Ελλάδα, Κύπρο, Τσεχοσλοβακία, Αγγλία, Ελβετία κ.α.

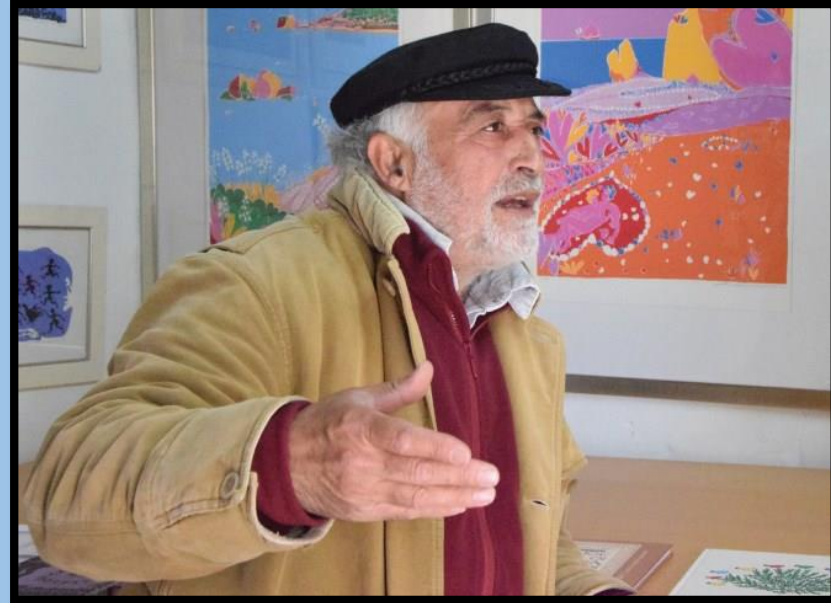
Ο Χαμπής εικονογράφησε με χαρακτηριστικά σχέδια βιβλία και παραμύθια. Π.χ. «Ο Σωτάνος εζι' οι Σαράντα Δράεζμοι», «Το Βασυλόπουλο της Βενετίας», «Οι μαρκατζεραρι εζαι το φακίμν».

Ο Χαμπής δημιούργησε στα Πλαταίσια χωριό της επαρχίας Λεμεσού, το πρώτο Μουσείο Χαρακτικής στην Κύπρο. Επίσης στο ίδιο χωριό διατηρεί φορημένο κέντρο με εργαστήριο χαρακτικής όπου το παλαιότερο λέκτορχή μαρκαρικνή σχολή χαρακτικής.

Από Κυριακή Μισιαλή

Τσαρκίης Χαμπής

Εκνήθησε το 1947 στο κατεχόμενο χωριό Κοντζά της επαρχίας Αμφοχώστων. Από το 1960-1966 φοίτησε στα Α' Γυμνάσιο Αμφοχώστων. Από νωρίς ασχολήθηκε με την τέχνη και έτος οργανώσε την πρώτη του έκθεση το 1968 στην Αμφοχώστο. Έκίνησε τα πρώτα μαθήματα χαρακτικής το 1971 στην Αθήνα. Μετά από κάποια χρόνια πήγε και στα Μόσχα όπου σπούδασε γραφικές τέχνες. Τα έργα του βρίσκονται σε πολλά μουσεία όπως στα Ρωσία, Ελλάδα, Κύπρο, Αγγλία, Ελβετία κ.α. Ο καλλιτέχνης απογράφει μόνο με το μικρό του όνομα (Χαμπής) και έδωσε τόσο μαθησάστρες όσο έχρημες χαρακτικές συνθέσεις. Επίσης ασχολήθηκε και με την εικονογράφηση βιβλίων. Εικονογράφησε το χινασά ποιήμα του Βασίλη Μικελιδάκη «Η Ανεράδα». Αυτό έρχεται να είναι «Οι καλλιτέχνες είναι το ποίημα». Δημιούργησε στα Ηγγατανόσκια το πρώτο μουσείο Χαρκίη Χαμπής, με πάρα πολλά έργα.

Από Παναγιώτη Γεωργίου

Εργασίες των παιδιών εμπνευσμένες από την
λαϊκή μας παράδοση...

Ιστορίες με καλικάντζαρους...

Ιστορία από μια γιαγιά
κάθε χρόνο καλικάντζαροι με μαύρο
ζήλωμα, κοκοί, ασήκημοι, με κόκ-
κι να μάζα, βγαίνουν έξω για
να χρεωτήσουν. Κυκλοφορούν από
στην παραμονή των Χριστουγέννων
μέχρι τα Θεοφάγια.
Η γιαγιά μου είπε ότι είναι κρυμμέ-
νοι κάτω από τα γκαρφαλάκια και είναι φαί-
μονια που όσα τους έχουν από ένα
καρκαλάκι που τους κάνει
εξαιρετικά. Η δική μου για-
γιά, όταν ήταν μικρή, είδε

Από Αντρέα Παναγιώτου

τον Σαβωτιάτη καλικάντζαρο. Μπήκε
στο σπίτι και άρχισε να
σκορπίζει φερούς στο πάτω-
μα, στη νύχτα, για να τις
φαστύνουν το πρωί και να πέσουν.
Όμως, επειδή πέσαν ότι έβλε-
πε από ουλές θα πήγαμε, του
άφησαν μικρότερο χτύπη στο
πρόσωπο και η γιαγιά τον
απέλυσε από εκείνη τη στιγμή
στο ζαχαροπλαστήριο και
έφυγε από εκεί. Δεν τον
είδε πια.

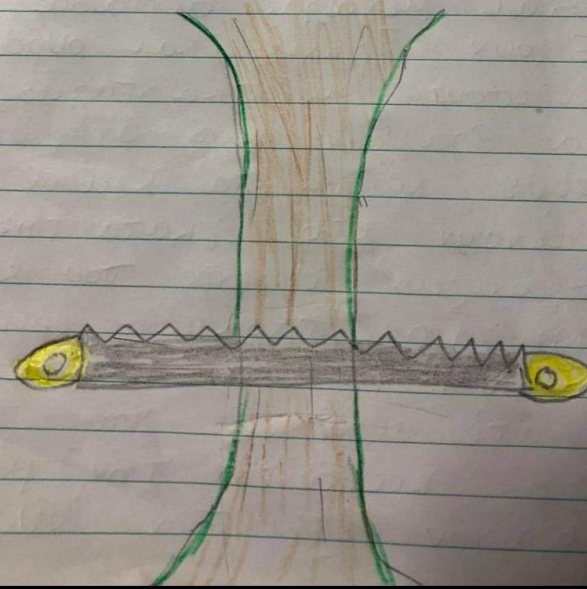
Μύθος για τους Καζικάτσαρους

Σύμφωνα με την Παράδοση
στους καζικάτσαρους αρέσει
να ανακατευούγ τα σπίτια
των ανθρώπων.

Είναι κατ' κοινή μαυριδερά
πλάσματα με μυτέρα αυτιά
και μεγάλα στραβά πόδια.
Έχουν τρίχες και ουρά, τους
αρέσουν οι σκαταχίες, δεν θέλουν
να βλάψουν τους ανθρώπους αλλά
τους αρέσει να κλέβουν λιχουδιές.
Μένουν στα έγκατα της γης και
προσέχουν το δέντρο που κρατά την
γη. Την παραμονή χριστουγέννων
βγαίνουν στην επιφάνεια της γης
γιατί φοβούνται μην πέσει η
γη. Καμούνται την μέρα και
βγαίνουν έσω τη νύχτα.

Τρυπώνουν στις στέγες στις
κατωγάδες.

Την μέρα των Φώτων που
αχιάζει τα νερά. Ο πάτερ
φεύγουν και πηγαίνουν στα
έγκατα της γης. Έκει βρίσκουν
το δέντρο ολόκληρο να στηρίζει
την γη και αρχίζουν ξανά
να τρυπώνουν.

Από Βασιλική Μούσκου

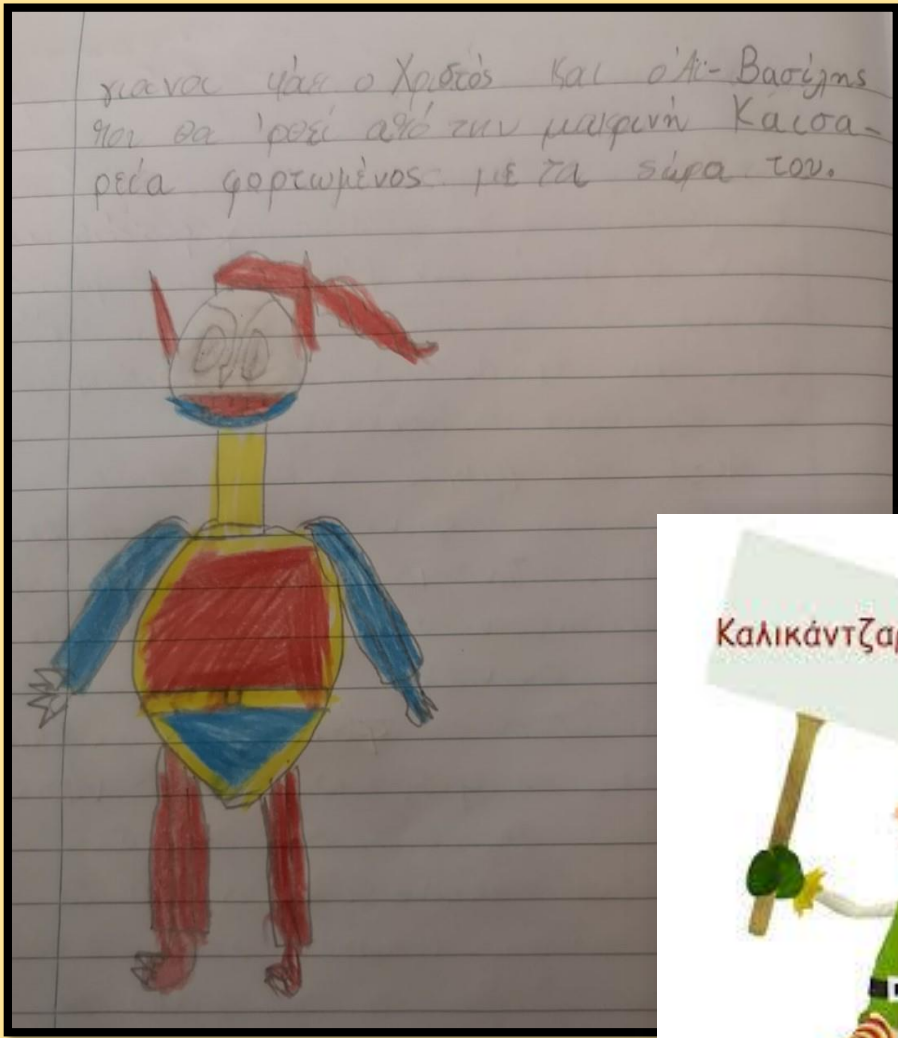
21

Οι Καλικάντζαροι στο δωδεκάμηρο

Από την παραμονή των Χριστουγέννων, τα μεδονάκια του γενιέται ο Χριστός ως την παραμονή των Φώτων του λαμβάνεται, έχουμε το δωδεκάμηρο Η γαϊδουκιά κινείται έχει την πρώτη νύχτα του δωδεκαμήρου να βγαίνουν οι Καλικάντζαροι.

Αυτά τα μικρά κακομούτσουνα θραυματίκια ζουν στα υπόγεια της γης από τον χρόνο. Την παραμονή των Χριστουγέννων ανεβαίνουν στον κόσμο κάνοντας ένα δρόμο σκανταλιές και χαροσύνη τους αναρώνουν σε τρέλα χένια. Επειδή φοβούνται το φως, κρύβονται τις νύχτες, και μέρες ξεμπερύνει κρύβοντας στις σκάλες των τζακιών. Οι τρέλες και τα χένια τους όμωσ τραβάνουν όταν ο πατέρας φύγει τον σιασμό της παραμονής των Φώτων και παντίζει τα σπύδα με τον σιασμό.

Όσο το δωδεκάμηρο οι νοικοκυρές αφήνουν στο τραπέζι ζουκά και φρούτα

Από Αντώνη Σιαπέρα

Ο λιχούδης καρικάτζαρος

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσε ένας λιχούδης καρικάτζαρος. Κάθε χρόνο στις 25 Δεκεμβρίου, διάλεγε να πηγαίνει στο σπίτι της μικρής Μαρίας. Γιατί;

Γιατί είχε πολύ νόστιμα γλυκά όπως κονφραμπιέδες, μελομακάρονα, σοκολάτες, τσίχλες, καραμέλες, τούρτες, κέικ και παζά αλλά νόστιμα γλυκά. Μια νύχτα, τα μεσάνυχτα, η μικρή Μαρία ξύπνησε από τον θόρυβο των ποδιών του καρικάτζαρου και πήγε κάτω για να δει τι γινόταν. Και τι να δει; Είδε τον καρικάτζαρο να ατσίχει τα γουλιάρια και να ψάχνει γλυκά. Και του είπε: «-Να μην ζανακάπεις ζημιές στο σπίτι και κάθε νύχτα θα σου βάζω γλυκά κάτω από το δέντρο.»

Στις 6 Ιανουαρίου, τα Θεοφάγια, που ήταν η τελευταία μέρα που θα ήταν ο καρικάτζαρος μαζί της, του έβαζε το αγαπημένο του γλυκό! Τους λουκουμάδες!!!

Από Κυριακή Μισιαλή

1/21

Ο σκανταλιάρης καρικάτζαρος

Λοιπόν φίλοι μου όπως έτσι ξεκινά η ιστορία μας...

Μια χειμωνιάσκη ημέρα σε μια μακρινή πόλη στους πρόποδες ενός ποταμού υπήρχε ένα όμορφο μικρό στίζακι στο οποίο ζούσε η κυρία Χόπερτον.

Ήταν παραμονή Χριστουγέννων όταν η κυρία Χόπερτον έτοιμαζε το γεύμα για την οικογένειά. Άκουσε ένα περίεργο θόρυβο, άκουζόταν από το κελάρι. Η κυρία Χόπερτον έτρεξε στο κελάρι. Τι να δει; Ένα μικρό καρικάτζαράκι να τρέχει πέρα δίωθε και να κάνει σκανταλιές.

Ο καρικάτζαρος ρώτησε ποια είσαι εσύ; Η κυρία Χόπερτον, θές να ζήσω με φίλους; Ναι. Η κυρία Χόπερτον εξεπνεύστηκε πολύ που ένας καρικάτζαρος μερόσηε έτσι δεν του είχε ποτα ποσο εκτίμησή, αλλά στο τέλος έδωσαν αμοιόστοις φίλοι

Από Παναγιώτη Γεωργίου

Η Κάζζω και οι καζικάντζαροι

Ήταν κάποτε μία μάνα που είχε δύο κόρες, την Μάρριτω που ήταν άσχημη και την Κάζζω που ήταν παρμενομένη και πανέμορφη. Μία μέρα η μητέρα τους, ζήτησε από την μεγαλύτερη της κόρη (Μάρριτω) να πάει στον κήπο να φέρει αγόρι, αλλά αυτή αρνήθηκε. Τότε πήγε η Κάζζω. Επειδή περίμενε πολύ κόσμο, η Κάζζω έμεινε μέχρι το βράδυ στον κήπο και άρχισε να φοβάται. Έπειτα την περικύκλωσαν 10 καζικάντζαροι που ήθελαν να την γάμουν.

Η Κάζζω σκέφτηκε ένα σχέδιο για να τους ξεφύγει. Τους ζήτησε ένα καινούριο φόρεμα, πριν την γάμη. Έτσι οι καζικάντζαροι έτρεξαν να της το φέρουν. Μετά τους ζήτησε καινούρια παπούτσια πριν την γάμη. Η Κάζζω συνέχισε να ζητά πράγματα και οι καζικάντζαροι να της τα φέρουν. Έτσι, ήθε το ζηνέρωμα και οι καζικάντζαροι έτρεξαν να κρυφτούν. Όταν η Κάζζω πήγε πίσω και είδε η αδέρφη της τα δώρα που της έδωσαν οι καζικάντζαροι, ζήτησε κι έτσι τήτισε να πάει αυτή στον κήπο την επόμενη φορά. Εκεί συνάντησε τους καζικάντζαρους οι οποίοι όμως αντί να της δώσουν δώρα, της χρατζούνισαν το πρόσωπο!

Θεόδωρος Ρωτή Γ'

Από Θεόδωρο Ρωτή

Μύθος για τους καλικάντζαρους

Στην Κύπρο πιστεύουν ότι ο καλικάντζαρος μπορεί να μπει «αιχμώχτος» φάνει ο άνθρωπος να τον δέσει από το πόδι με χιμή κλωστή. Την παραμονή των Φώτων εξειώνει η δράση των καλικάντζαρων στη Γη. Βιάζονται τότε να χωθούν γρήγορα πίσω στα βάθη της Γης, προτού ο παπός ν' αγιάσει τα νερά. Και για να μην ξεκινεί κανείς στη Γη παρακάνει ο ένας στον άλλο για να φύγουν. Λένε: «Φορώσε να φορώσουμε και αίνεσε να φύγανε, έβγασε ο ευρχοπαπός με τη αγιασούρα του»

Από Αντριάνα Γρηγορίου

Ιστορίες με καλικάντζαρους

Λένε από τα παλιά τα χρόνια ότι οι καλικάντζαροι αυθαίνουν στη Γη από την παραμονή των Χριστουγέννων έως και τα βράδια. Είναι πολύ άσχημα όντα. Είναι μαύρα, άσχημα, με κόκκινα μάτια και τριχωτό σώμα, είναι κακά και πολύ πονηρά τέρατα. Μου είπε η γιαγιά μου πως τους άρπουν πολύ τα γλυκά και κλαυτό στις ο Ιανουαρίου που είναι τα φώτα όλος ο κόσμος φτιάχνει γοκκομάδες και τας πετάμε στη σκέτη των σπιτιών μας λέγοντας: Τιποίν τιποίν καλικάνικο να φάτε τσαι να γίεττε.

Από Βασιλείου Βαρνάβα

Μια φορά και ένα καιρό πριν πολλά
πολλά χρόνια τον πρωτοχρονιά
ο Κόσμος είχε κλείσει σπίτι του,
Ο Μπαρτά Γιάννης έκλεισε δέκα μέρες
το μαντρί με πολλά ρούχα μέσα.
Ένα βράδυ ο Μπαρτά - Γιάννης πήγε
στο μαντρί να παίξει να ψάξει. Όταν
έφυγε στον δρόμο άκουσε φωνές και
είδε κάτι σαν φερούρες. Όταν πλησίασε
κατοράβε ότι ή-ταν καλικάντζαροι.
Άρχισε να τρέχει πρὸς στο χωριό. Οι
καλικάντζαροι όταν είδαν το φῶς του
χωριού και την εκκλησία φόβηθηκαν και
έφυγαν. Ο Μπαρτά Γιάννης πήγε βολύβια
στο σπίτι του και τα είπε όλα στην γυναίκα του.

Από Αντρέα Χριστοδούλου

Μια φορά και ήνοι, καιρό σε ένα χωριουδάκι
ζούσε η κίρα Λένα με την κόρη της την Φιλιώ. Ήταν
Παραμονή Χριστουγέννων και ήθελαν να ζυμώσουν
διαφόρα γλυκά γιατί δεν είχαν προλάβει να δού-
λευαν όλα καλά στα αρχοντάσπιτο. Έτσι η Φιλιώ
αποφάσισε να πάει στον μύλο να αλέσει τα σι-
ριά και φοβόταν γιατί η μαμά της της είχε
πεί ότι έχει καζικαντζαράκια. Όταν έφτασε είδε
έκπληξη τα ποζιά και τα καζικαντζαράκια. Εκείνα αμέσως
της ζήτησαν να χορέψουν και καθώς έφεραν Πρω-
κία χρυσά, φορέματα, στογίδια και βελούδινα πα-
πούτσια από την Προύσα και τη Βενετία. Η Φιλιώ
ευτυχώς σκέφτηκε έξυπνα και τους είπε
επάζει αχλά, πρώτα τους ζήτησε πρώτα τα παπού-
τσια τα φορέματα και τα Πρωκία. Έτσι εκείνα πήραν
τον δρόμο για να της φέρουν αχλά. Είχαν σκοπό
χυρίζοντας να τη δέρουν. Μόλις έφυγαν η Φιλιώ πή-
ρε το αλεσμένο σιτάρι και έτρεξε τρομαχμένη στη μη-
τέρα της. Καθώς διηγόταν στην μητέρα της τι είχε
γυμνήσει η Πόρτα και φάνηκε η φαντασμένη κόρη
του αρχοντα η Μαγάμω. Μόλις άκουσε την
Περιπέτεια της Φιλιώ την κορόιδεψε που δεν έμεινε

να Πιάσει τα Πρωκία και έτρεξε στον μύλο για να τα Πιάσει
εκείνα. Τα καζικαντζαράκια μόλις την είδαν της ζήτησαν
να χορέψουν και έκαναν είσες. Πρώτα θέλω τα Πρωκία
Τα καζικαντζαράκια Πήραν Πάζι το δρόμο τους
Προ τα Πρωκία. Όταν όμως επέστρεψαν πίσω την
έσπασαν στο ζύθο η Μαγάμω από τότε στα μάτια
να είναι φαντασμένη και εχωίστρια.

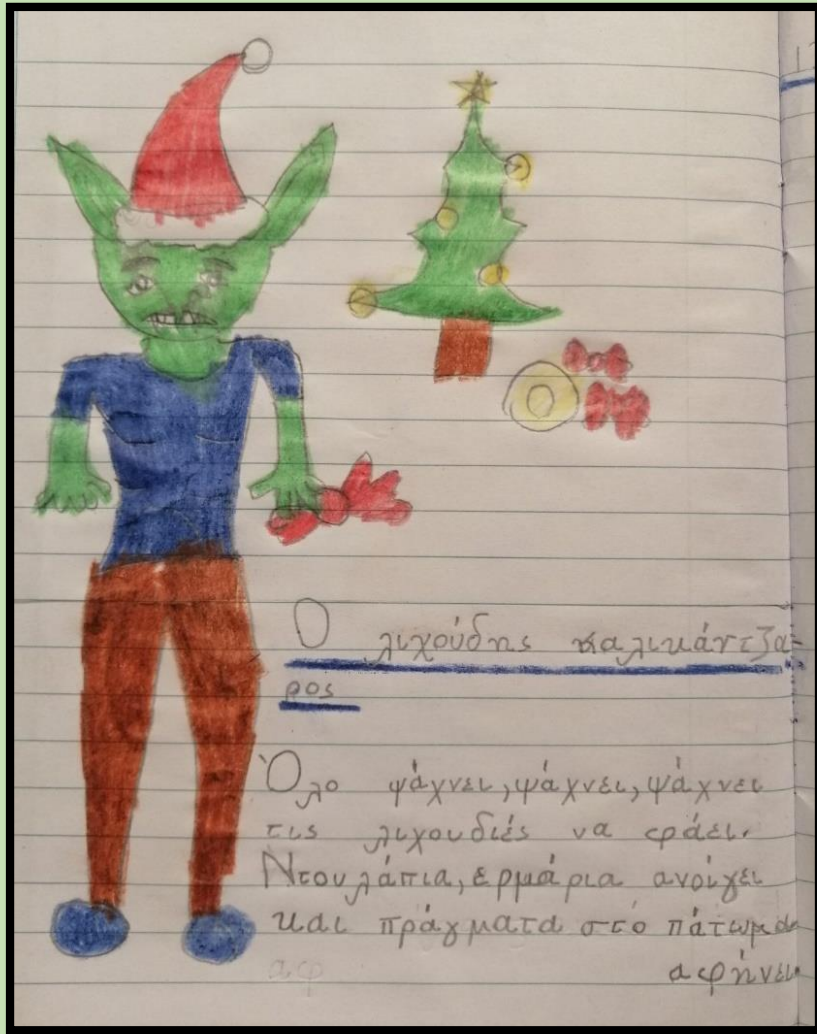
Από Ευδοκία Πιερή

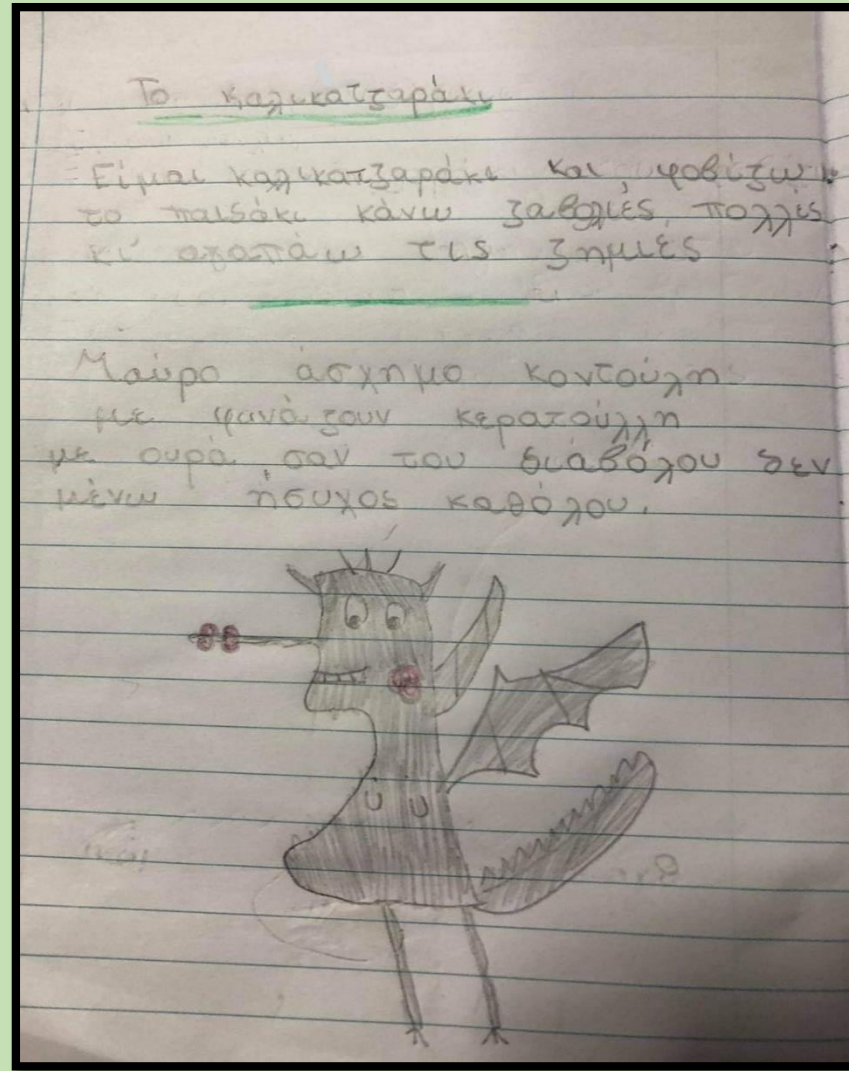
Τισίν τισίν λουκάνικο
να φάμε τζιαι να
φύουμεν.... Πριν μας
πιάσει ο κορωνοϊός...

Ποιήματα για καλικάντζαρους...

Από Κυριακή Μισιαλή

Από Βασιλική Μούσκου

Τα λησδιορίσια Καλικατζαράκια
Καλικατζαράκια μωυρά
Τρένε σπ' το σπύρι όλα τα ζινκά
Και θυμάνει η μαμά
Και τους ρίχνει για βελούδα στα πιδού

Από Αντώνη Σιαπέρα

Καζικάντζαρος είμαι εγώ
στις ταρατσές των σπιτιών
Περνατώ Λοκουμάδες, ζουκάνικα
Περιμένω και ζανά κάτω από τη χη μένω

Από Ευδοκία Πιερή

102 Ο χελαστός καζικάντζαρος
Καζικάντζαρος εγώ
τρέχω, παίζω και खेलώ
στη μέρα τριγυρνώ
χέλια και χερές σκερπίν.

Από Παναγιώτη Γεωργίου

Οι Καγκάντζαροι

Βασιά βαθιά κάτω σαν γη
που άνθρωπος δεν έχει μπει,
ζούχε τράσματα ασεεία
Πομπά μια και γεροία

Ο άσχημος καγκάντζαρος

Είχε άσχημος και σκληρός
πράσιος και αηδιαστικός
τον κόσμο φοβίζει
και την θύρα του χτυκίζει.

Από Αποστολία Άννα Ζάκου

Ο άτακτος καγκάντζαρος

Είμαι ποζύ κακός
και μάντζι μπερδεύομαι
αλλά είμαι ποζύ παρούμενος
όταν μπερδεύομαι.

Από Χάρη Μιχαήλ

Ο παράξενος καγκάληταρος
Παράξενος σαν εξωγήινος είμαι εγώ
κι όλους τους τρομάζω στο γέλιο!
Λουκουμάδες απ' τις στέγες σας μαζεύω
κι έτσι νομίζετε πως μαζί σας ξεμπερδεύω!
Θεόδωρος Ρωτή Γ'

Ο Λιχούδης Καγκάληταρος
Τα Θεοφάνεια καρζερδι
αχ, πόσο τα αγαπώ!
Οι άνθρωποι σας μας πέτανε
λουκουμάδες για να φάμε.

Από Αντρέα Παναγιώτου

Είμαι καλός και πονηρός,
έχω ο καλικάντζαρος σας χαιρετίς,
φίλοι μου καλοί,
και του χρόνου ζανά μαζί.

Από Βαρνάβα Βασιλείου

Ένας καλικάντζαρος πήρε
το σαγύμι από τον μπακάλη
και τρέχει και γελάει,
τρέλλά χοροπηδάει.

Από Χριστίνα Βασίλεβα

Το γελαστό καλικάντζαράκι
θέλει να φάει γουιουμάκι
κρύφα μπαίνει στο σπιτάκι
και τρομάζει το σικυζάκι.

Από Ρόσα Βασίλεβα

Το ζηηρό καλικαντζαραράκι

Τρέχει, παίζει και
Πηδά πάνω κάτω ζηηρά
και γελάει δυνατά
και πειράζει τη γιαγιά

Από Ολίβιερ Κασπέρογιζ

Ο τρομέρος Καλικάντζαρος
Είμαι ένας Καλικάντζαρος τρομέρος
πάνω στην στέγη είναι δυνατός.
Τρομάω τα παιδάκια,
και γίνομαι καπνός.

Από Αντρέα Χριστοδούλου

Το καρακινάτο καλικαντζαράκι
Το καλικαντζαράκι ήθελε να βγει
μα μέσα είχε εγκλωβιστεί,
έτσι το ανιόδοτο είχε βρει,
και έξω είχε ξεχυθεί
για να φάει όσι βρει
και χορτάτος να γινεί,
πριν σα φώτα να τον
δει κανείς!

Από Αντριάνα Γρηγορίου

Μένουμε σπίτι και
δημιουργούμε!

Θα τα καταφέρουμε...

Ιανουάριος 2021